

Metelytsia V. M.

National Scientific Center «Institute of Agrarian Economics»

FUNCTIONS OF ACCOUNTANT, MORAL AND PROFESSIONAL ETHICS
IN THE FORMATION OF THE INSTITUTE OF CONFIDENCE TO THE PROFESSION

Summary

A hypothesis about the emergence of new functional trend in the accounting profession is proposed. Trend is characterized by increased requirements to the competence of accountants which directed on enhancing the investment attractiveness and social responsibility to society. It is concluded that the professional ethics of accountants at the national level should take into account the universal moral values, the rules of International Federation of Accountants and foreign professional accounting associations, Ukrainian mentality and specific sectoral features.

Key words: competence, ethics, institutional demands, social reporting.

УДК 657.42

Ніколенко Н. В.

Київський національний торговельно-економічний університет

ПОДАТКОВІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ОПЕРАЦІЙ ФІНАНСОВОЇ ОРЕНДИ

У статті досліджено проблемні питання податкового обліку операцій фінансової оренди щодо отримання об'єкта в оренду, нарахування (сплати) орендних платежів та проведення ремонтів орендованого майна. Відображено у вигляді алгоритму поділ оренди на оперативну та фінансову за національним податковим законодавством. Запропоновано базу оподаткування ПДВ щодо операцій з повернення майна на умовах фінансового лізингу визначати в частині компенсації вартості об'єкта фінансового лізингу.

Ключові слова: фінансова оренда, податкові витрати, податок на додану вартість, контрольовані операції, неконтрольовані операції, податковий кредит.

Постановка проблеми у загальному вигляді, її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями. Становлення економіки ринкового типу в Україні визначає нові напрями у побудові системи податкового обліку. Питання оподаткування операцій фінансової оренди напряму впливають на розвиток суб'єктів господарювання, які в умовах обмеженості доступу до банківських позик зможуть здійснити ефективне оновлення застарілої матеріально-технічної бази.

Податковий облік орендних операцій регламентовано законодавством, яке, втім, є дуже мінли-

вим та носить колізійний характер. А операції фінансової оренди є яскравим прикладом складності та неоднозначності податкового обліку. Основи податкового обліку операцій фінансової оренди досліджені в роботах М.І. Лещенка, В.В. Маркової, О.В. Годованця, О.М. Колеснікової та інших вчених. Віддаючи належне науковим напрацюванням вчених, слід констатувати, що оподаткування операцій фінансового лізингу до кінця залишається неврегульованим та призводить до застосування платниками податків методів аналогії або зобов'язує їх звертатися з листами за консультацією до податкових органів.

Мета статті полягає в розкритті основних підходів щодо податкового обліку операцій фінансової оренди.

Основні результати дослідження. Спеціальний порядок оподаткування господарських операцій, що здійснюються орендарем у межах договору фінансової оренди майна регламентовано Податковим кодексом України. Відповідно до п. п. 14.1.97 ПК України, фінансовий лізинг (оренда) – господарська операція, що здійснюється фізичною або юридичною особою і передбачає передачу орендарю майна, яке є основним засобом і придбане або виготовлене орендодавцем, а також усіх ризиків та винагород, пов'язаних з правом користування та володіння об'єктом лізингу [1]. Крім обмежень щодо майна, яке може бути об'єктом фінансового лізингу, в нормах ПК України наведено облі-

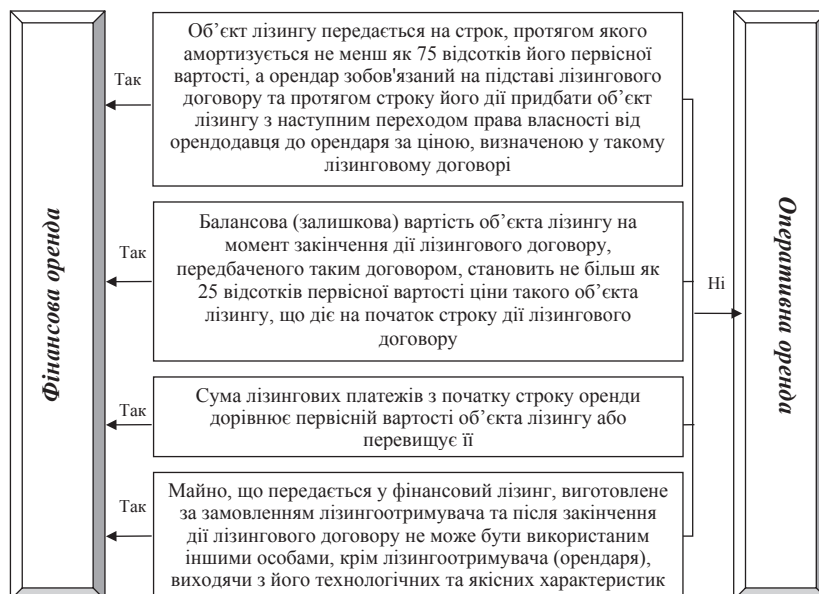

Рис. 1. Алгоритм поділу оренди на оперативну та фінансову за національним податковим законодавством

кові критерії щодо розподілу оренди на фінансову та оперативну (рис. 1).

Дослідження загальних правил оподаткування операцій фінансового лізингу (оренди) у орендаря доцільно здійснити за конкретними господарськими операціями, а саме: отримання об'єкта в фінансовий лізинг (оренду); сплата (нарахування) лізингового платежу; проведення ремонтів (поліпшень) майна, одержаного у фінансовий лізинг; повернення майна з фінансового лізингу.

Операції щодо отримання об'єкта на умовах фінансового лізингу (оренди) розглядаються для лізингоодержувача як придбання об'єкта з подальшим зарахуванням до складу відповідної групи основних засобів, призначеного для подальшого використання в господарській діяльності підприємства. При цьому вартість об'єкта фінансового лізингу (без урахування процентів, нарахованих або належних до нарахування згідно з договором) включається до складу основних засобів з метою амортизації за результатами податкового періоду, в якому відбувається зазначена передача. Це, в свою чергу, означає, що з місяця, наступного за місяцем уведення об'єкта основних засобів в експлуатацію, лізингоодержувач починає нараховувати амортизацію отриманого об'єкта основних засобів. Згідно з ПК України, амортизація майна, отриманого на умовах договору фінансового лізингу, нараховується щомісяця протягом строку корисного використання. Причому для всіх груп основних засобів, згідно з п. 145.1 ПК України, встановлено мінімально допустимі строки корисного використання. На нашу думку, при визначенні строку експлуатації орендованого об'єкта доцільно враховувати, як мінімально допустимі строки корисного використання, так і строки зазначені в перших двох умовах п. п. 14.1.97 ПК України. При укладанні договору лізингу на строк менше мінімально допустимого, для цілей нарахування податкової амортизації слід орієнтуватись винятково на мінімально допустимі строки, зазначені в п. 145.1 ПК України. Амортизаційні відрахування розрахункового кварталу за кожним об'єктом орендованих основних засобів визначаються як сума амортизаційних відрахувань за три місяці розрахункового кварталу, обчислених із застосуванням обраного платником податку методу нарахування амортизації відповідно до кожної групи основних засобів [1]. Амортизаційні відрахування відносяться до складу одного з видів податкових витрат в залежності від напрямку використання отриманого майна в лізинг (рис. 2).

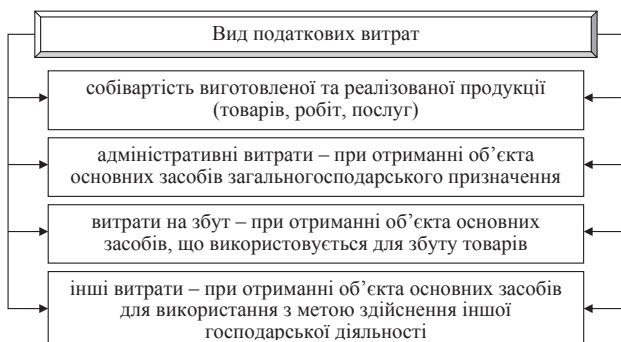

Рис. 2. Види податкових витрат в залежності від напрямку використання отриманого майна в лізинг

Щодо періоду відображення амортизаційних відрахувань в складі податкових витрат, суми амортизації, включені до собівартості готової про-

дукції (робіт, послуг), будуть відображені в податкових витратах у періоді реалізації. В інших випадках витрати відображаються у складі податкових у періоді їх здійснення відповідно до правил ведення бухгалтерського обліку, тобто в періоді нарахування амортизації.

Оскільки передача майна у фінансовий лізинг є і об'єктом оподаткування ПДВ (винятком є операція щодо надання у фінансовий лізинг нерухомого майна, що перебуває за межами митної території України), лізингоодержувач, виходячи з сум «вхідного» ПДВ, має право на відображення податкового кредиту. Правильно оформлена податкова накладна, що підтверджує суму нарахованого ПДВ та використання предмету лізингу в оподаткованих операціях в межах господарської діяльності, дозволяє лізингоодержувачу уникнути проблемних питань щодо включення сум ПДВ до складу податкового кредиту. Якщо орендований об'єкт основних засобів, отриманий на основі укладеного договору фінансової оренди буде використовуватись в операціях, звільнених від обкладання ПДВ або не є об'єктом оподаткування взагалі, підстав щодо віднесення сум ПДВ до податкового кредиту орендар немає. За умови часткового використання об'єктів основних засобів, отриманих в оренду, в оподаткованих операціях, до податкового кредиту може бути віднесено суму ПДВ, що відповідає частці використання такого об'єкта в оподаткованих операціях.

Датою виникнення права у лізингоодержувача на податковий кредит при отриманні об'єкта на умовах фінансового лізингу (оренди) є дата фактичного отримання зазначеного об'єкта. Водночас в договорі оренди можуть бути зазначені різні комбінації отримання орендованого об'єкта, що не суперечать критеріям визначення фінансового лізингу. В практичній діяльності існує ймовірність укладання договорів фінансового лізингу (оренди) за моделлю саме консенсуального цивільно-правового договору, де між датою отримання документів на орендований об'єкт та датою фактичного володіння та користування майном виникає певний проміжок часу. У зв'язку з цим виникає питання щодо можливості відображення податкового кредиту з ПДВ на момент отримання податкової накладної з пакетом товаророзпорядчих документів та переходом на цій основі ризиків та вигод на орендований об'єкт. Оскільки така ситуація в нормативно-правових актах чітко не зазначена, лізингоодержувачі на практиці здебільшого чекають отримання об'єкта в оренду задля уникнення проблем з податковими органами, хоча, на нашу думку, фактично мають право відображати податковий кредит на момент отримання податкової накладної. Встановлення верхньої межі суми податкового кредиту є основною умовою для лізингоодержувача. А тому при придбанні об'єкта основних засобів у лізинг доцільно використовувати положення п. 198.3 ст.198 ПК України, а саме: під час придбання основних засобів податковий кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної (контрактної) вартості (у разі здійснення контрольованих операцій - не нижче рівня звичайних цін, визначених відповідно до ст.39 ПК України), та складається з суми податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою пунктом 193.1 статті 193 ПК України [1].

Згідно з ПК України, контрольованими операціями є:

- господарські операції з придбання (продажу) товарів (робіт, послуг), що здійснюються платни-

ками податків з пов'язаними особами – нерезидентами; господарські операції з придбання (продажу) товарів (робіт, послуг), що здійснюються платниками податків з пов'язаними особами – резидентами, які: задекларували від'ємне значення об'єкта оподаткування з податку на прибуток за попередній податковий (звітний) рік; застосовують спеціальні режими оподаткування станом на початок податкового (звітного) року; сплачують податок на прибуток підприємств та/або податок на додану вартість за іншою ставкою, ніж базова (основна), станом на початок податкового (звітного) року; не були платниками податку на прибуток підприємств та/або податку на додану вартість станом на початок податкового (звітного) року;

- операції, однією із сторін яких є нерезидент, зареєстрований у державі (на території), в якій ставка податку на прибуток (корпоративний податок) на 5 і більше відсоткових пунктів нижче, ніж в Україні, або який сплачує податок на прибуток (корпоративний податок) за ставкою на 5 і більше відсоткових пунктів нижчою, ніж в Україні;

- у разі, коли в державі (на території) реєстрації такого нерезидента встановлено більше ніж одну ставку податку на прибуток (корпоративного податку), платником податку подається довідка (або її нотаріально засвідчена копія), що підтверджує обрану нерезидентом ставку податку на прибуток (корпоративного податку), встановлену у державі його реєстрації, до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує податкову і митну політику для подання звіту про контрольовані операції;

- операції, передбачені вище, визнаються контрольованими за умови, що загальна сума здійснених операцій платника податків з кожним контрагентом дорівнює або перевищує 50 мільйонів гривень (без урахування податку на додану вартість) за відповідний календарний рік [1].

Водночас в чинних нормах Податкового кодексу України зазначено інформацію відносно терміну «звичайна ціна» по відношенню до інших операцій, незалежно від того, є вони контрольованими, чи ні. Під цей критерій потрапляють і лізингові операції. Вважати це помилкою недоцільно, адже, згідно з підготовленим законопроектом «Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо використання поняття «звичайна ціна»), до інших операцій буде застосовуватися поняття «справедлива ринкова ціна» – ціна, яка склалася на ринку ідентичних (а за їх відсутності – однорідних) товарів (робіт, послуг), за якою товари передаються (роботи – виконуються, послуги – надаються) в операціях між непов'язаними особами. Однак фактично застосування нового терміну є одним з методів визначення звичайної ціни, методу порівняльної неконтрольованої ціни (аналогів продажу), який передбачений п. п. 39.3.3 ПК України. А тому розмежування операцій на контрольовані та неконтрольовані фактично втрачає сенс.

Сплата (нарахування) лізингового платежу. Відповідно до ПК України, обов'язковими складовими лізингового платежу є: вартість об'єкта фінансового лізингу (оренди); проценти та комісії, нараховані на вартість об'єкта фінансового лізингу (винагорода лізингодавця).

Отже, під час сплати кожного платежу лізингодавцю буде відшкодовувати лізингодавцю частину вартості одержаного на умовах договору фінансової оренди майна та нараховані за відповідний період відсотки або комісії в залежності

від строку дії договору та графіка платежів. Суми лізингового платежу, що є компенсацією вартості орендованого об'єкта фінансового лізингу, у податковому обліку лізингодавця не відображає. Адже для цілей податкового обліку лізингодавця отримані об'єкти в фінансову оренду вважає придбанням та включає вартість такого об'єкта до відповідної групи основних засобів з подальшим нарахуванням амортизації.

Платіж як винагорода лізингодавцю за договором фінансового лізингу (оренди) (без урахування частини платежу, що надається в рахунок компенсації частини вартості об'єкта фінансового лізингу) належить до процентів згідно з п. п. «г» п. п. 14.1.206 ст. 14 ПК України [1]. При нарахуванні лізингового платежу орендар збільшує фінансові витрати на таку частину лізингового платежу, що дорівнює сумі відсотків або комісій, нарахованих на вартість об'єкта фінансового лізингу (без урахування частини лізингового платежу, що надається в рахунок компенсації частини вартості об'єкта фінансового лізингу), за результатами податкового періоду, коли здійснюється зазначене нарахування. Витрати на нарахування процентів за фінансовою орендою для цілей оподаткування, згідно з ПК України, належать до фінансових та визнаються в податковому обліку згідно з правилами ведення бухгалтерського обліку, тобто за датою нарахування.

Частина лізингового платежу, що є компенсацією вартості об'єкта фінансового лізингу, не є об'єктом обкладання ПДВ, адже суми податку нараховуються одноразово на всю суму постачання. Відповідно до норми, зазначеної в п. п. 196.1.2 ст. 196 ПК України, проценти (комісії) за користування майном на умовах фінансового лізингу не є об'єктом оподаткування ПДВ.

Проведення ремонтів (поліпшень) майна, одержаного у фінансовий лізинг (оренду). Протягом строку фінансового лізингу лізингодавця підтримує об'єкт у справному стані та несе витрати на утримання об'єкта, пов'язані з його експлуатацією, технічним обслуговуванням та ремонтом [2]. Витрати на ремонт та поліпшення основних засобів, отриманих на умовах договору фінансового лізингу, доцільно відображати з урахуванням правил, що й витрати на ремонт (поліпшення) власних основних засобів, адже для цілей податкового обліку зазначені орендні операції прирівнюються до придбання майна. В податковому обліку лізингодавця необхідно розрахувати «ремонтний» ліміт 10-відсоткової сукупної залишкової вартості всіх груп основних засобів, що підлягають амортизації, на початок звітного року. Після цього: у межах 10-відсоткового ліміту включаються до складу податкових витрат (п. 146.12 ПКУ); у сумі перевищення (понад 10-відсотковий ліміт) – відносяться на збільшення первісної вартості ремонтного (поліпшуваного) об'єкта та підлягають подальшій податковій амортизації, з урахуванням загальних правил – з місяця, наступного до місяцем проведення ремонту (поліпшень) (п. 146.11, 144.1 ПКУ).

До складу ремонтних витрат доцільно віднести всі витрати, пов'язані з ремонтом орендованого об'єкта, включаючи матеріали, заробітну плату працівників, зайнятих ремонтами основних засобів з нарахованими на неї сумами єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, амортизацію інших основних засобів з подальшим порівнянням її з 10-відсотковим «ремонтним» лімітом. Суми ПДВ, що сплачені (на-

раховані) у складі витрат на ремонт, поліпшення об'єкта фінансового лізингу включається до складу податкового кредиту лізингоодержувача в загальному порядку.

Повернення майна з фінансового лізингу (оренди). В практичній діяльності суб'єктів господарювання, по закінченню договору фінансового лізингу, в основному передбачено передачу права власності на об'єкт лізингу лізингоодержувачу. Операції щодо повернення майна трапляються рідко і, як правило, пов'язані з порушенням умов договору фінансового лізингу. В Податковому кодексі України відсутні чіткі норми щодо врегулювання операцій щодо повернення об'єкта оренди орендодавцю. Зазначено лише загальне правило, викладене в п. 153.7 ст. 153 ПК України: повернення об'єкта фінансового лізингу без придбання у власність прирівнюється до «зворотного продажу орендарем такого об'єкта орендодавцю за ціною, яка визначається на рівні суми лізингових платежів у частині компенсації вартості об'єкта фінансового лізингу, що є несплаченими за такий об'єкт лізингу на дату такого повернення» [1]. Викладена норма надає можливість отримати інформацію стосовно кваліфікації операції, дати відображення в обліку та ціни об'єкта, що повертається. В ПК України операції фінансового лізингу та операції з продажу співвідносяться. Однак, згідно з ПК України, «продаж (реалізація) товарів – будь-які операції, що здійснюються згідно з договорами купівлі-продажу, міни, поставки та іншими господарськими, цивільно-правовими договорами, які передбачають передачу права власності на такі товари за плату або компенсацію належно від строків її надання, а також операції з безоплатного надання товарів» [1]. Дослідивши зазначену норму Податкового кодексу, однозначно віднести операції щодо повернення майна на умовах укладеного договору фінансового лізингу до продажу в чистому вигляді неможливо, адже відсутнє право розпорядження на об'єкт у лізингоодержувача та кваліфікація операції у рамках безоплатної передачі. Щодо дати відображення операцій по поверненню майна на умовах договору фінансового лізингу в обліку відбувається варіювання в залежності від способу повернення, обумовленого договором. Підтвердженням факту повернення майна є правильно оформлений акт приймання-передачі майна, передача товаросупровідних документів та ін. Це безпосередньо пов'язане з можливістю повернення майна у різний спосіб (фактична передача, передача перевізнику, відвантаження на склад, термінал тощо).

Стосовно ціни продажу в ПК України зазначено, що сума несплачених лізингових платежів є частиною компенсації вартості об'єкта лізингу. Визначення оподаткованої податком на прибуток суми відбувається за аналогією зі звичайним продажем основних засобів, а тому застосовується п. 146.13 ст. 146 ПК України, згідно з яким, сума перевищення доходів від продажу над балансовою (залишковою – п. п. 14.1.9 ст. 14 ПК України) вартістю об'єкта лізингу включається до інших доходів, а сума перевищення балансової (залишкової) вартості об'єкта над доходами від його продажу до інших витрат [1]. Порівнюючи при поверненні об'єкта основних засобів доходи від його зворотного продажу з балансовою вартістю:

- дохід від зворотного продажу об'єкта основних засобів для цілей оподаткування визначають виходячи з ціни, прийнятої на рівні суми лізингових платежів (у частині компенсації вартості

об'єкта фінансового лізингу, тобто без урахування процентів, що нараховуються), не сплачених за такий об'єкт лізингу на дату такого повернення;

- у розрахунку результату від зворотного продажу об'єкта основних засобів бере участь балансова вартість об'єкта на початок місяця, наступного за місяцем його вибуття (тобто визначена з урахуванням нарахованої амортизації в місяці вибуття об'єкта).

Однак на період повернення орендованого об'єкта лізингоодержувач може мати заборгованість перед лізингодавцем щодо сплати лізингових платежів за попередній період (без врахування майбутніх лізингових платежів). Зазначені суми також доцільно включати до ціни продажу.

Проблемний характер містить ситуація щодо визначення балансової вартості об'єкта у разі повернення відремонтованого або поліпшеного майна отриманого у фінансовий лізинг, що призвело до збільшення залишкової вартості об'єкта на суму, розмір якої перевищував 10-відсотковий ремонтний ліміт. Так, за умови відшкодування лізингодавцем витрат на поліпшення при поверненні майна, лізингоодержувач збільшує дохід на суму отриманої компенсації (зазначена сума до ціни продажу не відноситься). Підстав щодо зменшення балансової вартості на суму витрат на поліпшення за межами ремонтного ліміту не виникає. Однак, виникає питання щодо об'єкта за який отримано компенсацію. Адже лізингоодержувач, амортизуючи об'єкт лізингу, не обліковує вартість поліпшень як окремий об'єкт, а безпосередньо відносить його до балансової вартості. За цих умов витрати на поліпшення не підлягають амортизації, а повинні бути відображені в податковому обліку в момент підписання акта приймання-передачі основного засобу. Компенсацію витрат на ремонт/поліпшення орендованого активу можна відобразити і як взаємозалік, з урахуванням зменшення лізингового платежу (лізинговий платіж, що відшкодовує саме частину вартості предмету лізингу). В цьому випадку буде зменшено суму несплачених лізингових платежів як базу для ціни зворотного продажу. Щодо сум балансової вартості об'єкта для розрахунку податкового результату, то вони залишаться незмінними. На нашу думку, зазначений вище випадок має характер бартерної операції. Зазначені операції в податковому обліку відображаються окремо, а їх сума (дохід і витрати) визначається виходячи з договірної ціни операції (документально обґрунтована сума вартості поліпшень, узгоджена сторонами як компенсація частини вартості об'єкта лізингу), але не нижче звичайних цін (при контрольованих операціях) або справедливої ринкової ціни (при неконтрольованих операціях). Відповідно до норм ПК України, вартість поліпшень, переданих під час повернення об'єкта, включатиметься до доходу лізингоодержувача, а сума зменшення лізингового платежу (у такому самому розмірі) – до витрат. Однак доцільно зазначити, що при отриманні об'єкта в лізинг лізингоодержувачем вже було збільшено балансову вартість об'єкта на вартість поліпшень, а в межах 10-відсоткового ремонтного ліміту – витрати періоду, тому на підставі відображення витрат в податковому обліку, згідно зі ст. 146 ПК України, в описаних вище операціях зазначається лише дохід.

Питання щодо оподаткування операцій з повернення об'єкта фінансового лізингу податком на додану вартість є також досить актуальними. Згідно з п. п. 14.1.191 ПК України, операції з

постачання об'єкта фінансового лізингу прирівнюються до постачання товарів, у зв'язку з чим є об'єктом обкладання ПДВ [1]. Відповідне твердження зазначене і в п. п. 196.1.2 ПК України: «не є об'єктами оподаткування ПДВ операції з повернення майна, окрім переданого у фінансовий лізинг» [1]. Основною проблемою, що виникає на даному етапі, є визначення бази оподаткування. Враховуючи, що повернення орендованого майна прирівнюється до постачання основних засобів, доцільно зазначити, що відповідно до п. 181.1 ПК України «база оподаткування операцій з постачання товарів/послуг визначається виходячи з їх договірної вартості (у разі здійснення контрольованих операцій – не нижче звичайних цін, визначених відповідно до статті 39 ПК України) з урахуванням загальнодержавних податків та зборів» [1]. На нашу думку, при визначенні бази оподаткування податком на додану вартість у зв'язку з поверненням майна на умовах договору фінансового лізингу доцільно використовувати загальні норми викладені в п. 188.1 ст. 188 ПК України, а не спеціальні. А тому нижньою межею буде не ціна придбання (сума сплачених лізингових платежів), а сума, що визначається в частині компенсації вартості об'єкта фінансового лізингу (на рівні суми несплачених лізингових платежів). Це безпосередньо пов'язане з тим, що повернення

об'єкта лізингу не є фінансовою послугою (фінлізинговим постачанням) і не може бути до неї прирівняне.

Висновки дослідження:

1. При оформленні договору фінансового лізингу відносно користування та володіння майном на строк менше мінімально допустимого, для цілей нарахування податкової амортизації, доцільно орієнтуватися винятково на мінімально допустимі строки зазначені в п. 145.1 ПК України.

2. Датою відображення податкового кредиту з ПДВ є момент отримання податкової накладної з пакетом товаророзпорядчих документів та переходом на цій основі ризиків та вигод на орендований об'єкт.

3. Відображення сум лізингового платежу, що є компенсацією вартості орендованого об'єкта фінансового лізингу у податковому обліку лізингодержувача не відбувається. В іншому випадку це призвело б до повторного відображення сум витрат у податковому обліку і, як наслідок, заниження об'єкта оподаткування.

4. Базу оподаткування ПДВ щодо операцій з повернення майна на умовах фінансового лізингу, доцільно визначати згідно з загальним правилом, згідно з яким нижньою межею є сума, що визначається в частині компенсації вартості об'єкта фінансового лізингу (на рівні суми несплачених лізингових платежів).

Список літератури:

1. Податковий кодекс України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.rada.gov.ua.
2. Закон України Про фінансовий лізинг № 723/97 від 16 грудня 1997 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.rada.gov.ua.

Николенко Н. В.

Київський національний торгово-економічний університет

НАЛОГОВЫЕ АСПЕКТЫ УЧЕТА ОПЕРАЦИЙ ФИНАНСОВОЙ АРЕНДЫ

Резюме

В статье исследованы проблемные вопросы налогового учета операций финансовой аренды по получению объекта в аренду, начисления (уплаты) арендных платежей и проведения ремонтов арендованного имущества. Отражено в виде алгоритма разделение аренды на оперативную и финансовую по национальному налоговому законодательству. Предложено базой налогообложения НДС по операциям возврата имущества на условиях финансового лизинга определять в части компенсации стоимости объекта финансового лизинга.

Ключевые слова: финансовая аренда, налоговые расходы, налог на добавленную стоимость, контролируемые операции, неконтролируемые операции, налоговый кредит.

Nikolenko N. V.

Kyiv National Trade and Economics University

TAX ASPECTS OF ACCOUNTING FINANCE LEASES

Summary

In the article investigational problem questions of the fiscal accounting of operations of financial lease in relation to the receipt of object in a lease, extra charge (payments) of lease payments and leadthrough of repairs of the leased property. Dividing of lease is represented as an algorithm into operative and financial on a national tax legislation. It is offered the base of taxation of VAT in relation to operations from returning of property subject to conditions financial leasing, to determine indemnifications of cost of object of the financial leasing in part.

Key words: financial leasing, tax expenditures, value added tax, controlled operations, uncontrolled transactions, tax credit.